

Húsvét utáni 6. vasárnap Exaudi, 2020. május 24.

Jn 15,26-16,4

²⁶Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam; ²⁷de ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok. 16. ¹Ezeket azért mondom nektek, hogy meg ne botránkozzatok. ²A zsinagógákból kizárnak titeket, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy Istennek tetsző szolgálatot végez; ³és mindezt azért teszik, mert nem ismerték meg sem az Atyát, sem engem. ⁴Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön ez az óra, emlékezzetek rá: én megmondtam nektek.

Igehirdető: Kocsik Mónika

Igehirdetési alapige:

2Tim 2,1-17a

¹Te azért, fiam, erősödjél meg a kegyelemben, amely Krisztus Jézusban van. ²És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. ³Vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája. ⁴Egy harcos sem elegendik bele a mindennapi élet gondjaiba, hogy megnyerje annak a tetszését, aki harcosává fogadta. ⁵Ha pedig versenyez is valaki, nem nyer koszorút, ha nem szabályszerűen versenyez. ⁶A fáradozó földművesnek kell először a termésből részesülnie. ⁷Gondolkozz azon, amit mondok, mert az Úr megadja majd neked, hogy mindent megérts. ⁸Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül. Erről szól az én evangéliumom, ⁹amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. Isten ígéje viszont nincs bilincsbe verve. ¹⁰Ezért tehát mindent elviselek a választottakért, hogy ők is elnyerjék a Krisztus Jézusban való üdvösséget örök dicsőséggel. ¹¹Igaz beszéd ez: Ha vele együtt haltunk meg, vele együtt fogunk élni is. ¹²Ha túrunk, vele együtt fogunk uralkodni is. Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket. ¹³Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert önmagát meg nem tagadhatja. ¹⁴Ezekre emlékeztess és Isten színe előtt bizonyosságot téve kérd őket: ne folytassanak haszontalan szóharcot a hallgatók romlására. ¹⁵Igyekezz kipróbált emberként megállni Isten előtt, mint aki nem vall szégyent a munkájával, hanem helyesen fejtegeti az igazság igéjét. ¹⁶A szentségtörő, üres fecsegők elől pedig térj ki, mert egyre messzebb mennek az istentelenségben, ¹⁷és szavuk úgy terjed, mint a rákos fekély.

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Pál apostol itt a katonai élethez hasonlítja a keresztény életet. Évekkel ezelőtt megszűnt a kötelező katonai szolgálat, most már választani lehet, mint foglalkozást. Én, mint nő még kevésbé vagyok kompetens a témában, bár most már nők is választhatják ezt a hivatást. Azért annyit mindenki tudhat erről a foglalkozásról, hogy nagy fizikai és lelki erőnlétre, felkészültségre van szükség, állóképességre, hogy minden körülménynek, időjárásnak, éhségnek, szomjúságnak, kialvatlanságnak, fáradtságnak ellen tudjon állni a katona. Erre pedig edzeni kell testileg, és lélekben is.

Aki nem kellően felkészült, nem tudja a feladatot teljesíteni, sérülést szenvedhet el, sőt életét is könnyebben veszítheti el. Hiszen a katonaság az egyik olyan hivatás, melyben az élet a tét. Sok ilyen hivatás van, amelyben a felkészültségtől sokban függ az, hogy a hivatást végző életét veszi-e vagy sem. Vannak más foglalkozások is, ahol ez a tét. Egy tűzoltó, egy nyomozó, egy biztonsági őr...ha nem tud elég gyorsan futni, ha nem tud elég éberrel figyelni, ha nem olyan jók a reflexei az ellenség legyőzi. A tűz, a bűnöző, a másik harcvonalhoz tartozó katona...

Bizony edzeni kell ezeket az adottságokat a kitűzött cél, feladat teljesítéséhez. Most a nagyobb bezártság ideje alatt talán mindenki észreveszi magán, hogy a fizikai állóképességünk csökken, hamar elveszíti izomzatunk, szervezetünk a megfelelő fizikai stabilitását. Tapasztalhatjuk a mozgáshiány hátrányait akár kilókban is. De ez a negatívum nem csak fizikailag, hanem lélekben is megmutatkozik.

Az ember társas lény. Ezt már a legalsóbb osztályokban is megtanítják az iskolákban. Szükségünk van arra, hogy egymással kapcsolatot teremtsünk. Ha ez nincs meg, a lelkünk is csorbát szenved: ingerlékenyebbé, lehangoltabbakká válhatunk. Edzenünk kell tehát testünket és lelkünket is, hogy fenntartsuk az egészséges állapotot. Azonban nem csupán, mint általánosságban emberi lényekként, hanem Krisztust követő emberként is, amely hozzátartozik identitásunkhoz.

De hogyan is lehet összefüggésbe hozni a katonaságot a keresztény élettel. A kettő nincs is olyan távol egymástól, mint ahogy első hallásra tűnik és tiltakoznánk ellene. A keresztény ember számára is a saját élete a tét. Vagy fogalmazhatunk úgy a saját üdvössége, örök élete a tét. Ha nem elég felkészült, nem tudja véghez vinni Istentől kapott küldetését, az ellenség legyőzi, nem jut el a célig.

Milyen eszközök vannak tehát arra, hogy keresztényként el tudjuk végezni küldetésünk és eljussunk a célig? Hogyan kell edzenünk, milyen gyakorlatok állnak a rendelkezésünkre?

Pál apostol egyetlen gyakorlatot mond az edzettség elérésére és ez nem más, mint Isten kegyelmének átélése: "erősödj meg a kegyelemben." Ez a kiképzés mindenre elég. A kegyelem pedig nem más, mint hogy Jézus Krisztus életét adta értünk. A kegyelem az, hogy megjelent Isten határtalan szeretete őbenne. Isten szeretet. Szeret bennünket, mint mennyei Atya gyermekét és mindent a javunkra tesz.

Ehhez kell Timóteusnak, mint Isten szolgájának ragaszkodnia, hogy teljesítse küldetését. Ez az edzettségi szint ad elég erőt neki ahhoz, hogy a szenvedést is vállalni tudja az evangélium szolgálatában, aki mint jó katona kitart a végsőig: a szenvedést, akár a halált is

vállalva a küldetés érdekében. Pál apostol ezt teszi, ahogy írja, bilincseket is visel az evangéliumért úgy, mintha bűnöző lenne. Isten kegyelme ad erre erőt, ahogy Timóteusnak és nekünk is ez adhat erőt a cél eléréséhez, küldetésünk végrehajtásához. A jó katona kitart, nem győzi le a kétség, egyéb gondok, mert tudja hova tartozik, kinek a seregében áll, és a győzelem nem csak a megbízójának hoz dicsőséget, hanem neki is. Ezért nem mindegy hogyan küzd. Pál ezt mondja: szabályszerűen kell küzdeni.

A Francia Idegenlégió sok fiatal számára vágyálom. Nem csupán azért, mert egy életre elegendő megélhetést biztosít néhány év munka, hanem azért is, mert aki bekerül oda és bent is marad, az tudhatja magáról, hogy a legkiválóbbak közé tartozik erőnlétben, állóképességben. Elit alakulat. Egyik alapszabályaként ez szerepel:

“A küldetés szent, azt teljes mértékben végrehajtod, ha szükséges az életed árán is.” A jó katona tehát azt is tudja, hogy a küldetésben részt venni, a csapathoz tartozni megtiszteltetés. Ez a tudat és felelősségteljes érzés járja át minden tettét, ahogy a szabály többi pontjában megfogalmazódik:

“Büszke vagy légiós mivoltodra, ezt a mindig elegáns öltözékeddel, a mindig udvarias, de szerény viselkedéseddel, a mindig tisztán tartott körleteddel mutatod ki.” “Nemzetiségre, fajra, vallásra való tekintet nélkül, minden légiós bajtársad. Mindig úgy bánj velük, mintha egy családhoz tartoznátok”

“Indulat és gyűlölet nélkül harcolsz, tiszteled a legyőzött ellenséget.”

Számukra ez a szabályszerű küzdelem, a méltóságteljes küzdelem, amely még nagyobb dicsőséget hoz nekik.

Isten katonájaként harcolni számunkra is dicsőséget hoz, az élet koronáját, a szabályszerű küzdelem pedig nem más, mint a kitartás Isten evangéliuma mellett, minden körülményben, és ez pedig nem más, mint megerősödni a kegyelemben. Csüggedés helyett, ragaszkodni ahhoz, hogy Isten velünk, értünk küzd az úton. Mert minket időről-időre elfoghat a kétségbeesés, szomorúság. Az ellenség bennünket is támad, nagy erővel fordul ellenünk, hogy eltaszítson bennünket Istentől, hogy legyűrjenek bennünket körülményeink, gondjaink. De tudnunk kell, ahogy Pál apostol mondja, ha el is tántorodnánk az Istenbe vetett bizalomtól, Ő hű marad hozzánk, mert Ő magát meg nem tagadhatja. Ő továbbra is küzd értünk, hogy végre fogadjuk el kegyelmét, hogy megerősödjön elgyengült, csüggedt szívünk az Ő szeretetében.

Most jelent meg a Misszió Osztály kis füzetkéje, amely ezt a címet viseli: “Húsz perc szíverősítő” - Otthon végezhető egyéni imádság gyakorlata – alcímként. Mintegy lelki edzésterv otthonra.

Bemelegítő gyakorlatként szerepel a megtartottság élménye - gyakorlat, amely így végzendő: “Maradjon egy-két percig a megtartottság élményében, annak megtapasztalásában, hogy nem kell erőt kifejtenie, hanem rábízhatja magát valamire. A szemét is lehúnyhatja közben. Képzeld el, hogy ott van Isten kezében! Ő tartja önt. Érezze át, amennyire csak tudja, ezt az erőfeszítés nélküli ráhagyatkozást Istenre.”

Ezt a bemelegítő gyakorlatot mondhatnánk a kegyelemben való megerősödésnek, amely minden további lépésnek az alapja. Edzők, tornatanárok nem győzik hangsúlyozni, hogy mennyire fontos a bemelegítés. Ha a bemelegítés elmarad, nagyobb a sérülésveszély és kisebb lesz a teljesítmény is.

A keresztény élethez is szükséges a bemelegítés, vagyis az alap, a kegyelemben való megerősödés, hogy további lépéseket, megerősítő gyakorlatokat el tudjuk végezni. És mennyire egyszerű ez a bemelegítés, hiszen semmiféle erőfeszítéssel nem jár, csak rá kell hagynom magam Istenre. Csak bíznom abban, hogy Ő valóban velem van, élő Uram, hiszen feltámadt a halálból. Ha ez a bemelegítő gyakorlat sikerül, akkor következhet a további erősítő edzés, hiszen Isten kegyelmét napról-napra át kell élnünk, napról napra meg kell harcolnunk a hit harcát és megerősíteni magunkat Isten szeretetében.

Isten beválasztott bennünket elit alakulatába és ezért nekünk semmit nem kellett és nem kell tenni, mert Jézus az, aki minden próbatételt kiállt helyettünk, hogy miénk legyen az Ő győzelme ellenségünk a bűn és a halál felett. Ha ezt valóban készek vagyunk minden egyes nap befogadni, megszületik szívünkben a hála és megtanulunk elengedni is olyan dolgokat, amelyeket görcsösen szoritottunk, amelyek olyan eltávolíthatatlanul hozzánk tapadtak.

Ehhez az előbb említett szíverősítő kis könyvecskéhez tartozik az elengedés gyakorlása, amely így hangzik: "Van valami, ami bántja önt? Valami, ami most nehéz, ami félelmet kelt önben, ami testében vagy lélekben fájdalmat okoz? Nevezze meg. Csendesen mondja ki, hogy mi az, ami bántja, amitől fél, ami fájdalmat okoz. Mint egy követ, vegye a kezébe. Lassan hajoljon előre, tegye a "követ" maga elé a földre, és lassan egyenesedjen fel újra. Maradjon pár percig a maga elé helyezett, magától eltávolított, Isten elé tett félelem, fájdalom szemlélésében."

Mindezt megtehetjük: tegyük le félelmeinket, fájdalmainkat, most már Isten kezében vannak. Engedjük el, szabaduljunk fel Isten kegyelmében.

Exaudi vasárnapja van, amely annyit jelent: „Halld meg Uram hangomat, hozzád kiáltok!” Zsolt 27,7 Jézus meghallja hívó hangunkat. Isten a mi társunk az úton, mert mint emberi lényeknek, nem csak egymásra, hanem rá is szükségünk van. Adja Isten, hogy meg tudjunk erősödni az Ő végtelen kegyelmében!

Imádkozzunk: Mennyei Atyánk, te látod a mi gyenge szívünk, állhatatosságra képtelen lelkünk. Tudod, hogy az úton sokszor feladjuk, elesünk, meghátrálunk. Kérünk erősíts meg bennünket kegyelmeddel, szeretetteddel, hogy ne vegyen erőt rajtunk a csüggedés, a félelem. Hogy gyenge szívünk erőssé váljon a benned való bizalomra és lelkünk állhatatos utunkon, míg a célig el nem érünk. Ámen.